

Oud-leerling Linda Beele

door Joke Hirdes

Wanneer kwam je op het Libanon Linda?

In 1967 kwam ik op het Libanon. Het was de zomer van de flowerpower; je kon er niet omheen. Demonstraties tegen de oorlog in Vietnam, protestsongs, jongelui met bloemen in hun haar. Je hoefde de radio maar aan te zetten of ze draaiden een liedje dat hieraan was gerelateerd. De 'summer of love', waarin Scott McKenzie iedereen opriep naar San Francisco te komen met bloemen in het haar. En ik ging naar de dependance aan de Weteringstraat, ik was twaalf.

Bij wie zat je in de klas?

Henny van Houweninge, Chris Roggeveen en Erik van Blaricum zaten al bij mij op de lagere school, de Vierleeuwschool aan de Goudserijweg. Mieke Huisman, Conny Christijn en Jacqueline Engelder heb ik pas leren kennen op het Libanon. Later kwamen daar nog veel meer bij. Ik herinner mij namen als Hetty van Maastrigt, Debbie Bok en Nico Fortmann. Ik vermoed dat een aantal zich mij nog wel kan herinneren.

Heb je nog leuke herinneringen uit die tijd, aan leerlingen, gebeurtenissen of docenten?

Tja, wat zijn leuke herinneringen? De hele middelbare schooltijd is nogal een turbulente tijd geweest en niet alleen voor mij, denk ik. Wat me het meest is bijgebleven van die tijd, is dat het hard werken was. Niet alleen voor de te behalen cijfers, maar vooral om te zorgen dat je niet buiten de boot viel.

Wat ben je na het Libanon gaan doen?

Ben je getrouwd, heb je kinderen... Na het Libanon heb ik de opleiding Verpleegkundige in Dijkzigt gedaan en daarna ging ik naar de Sociale Academie in Rotterdam om docent te worden. Na ruim twintig jaar gewerkt te hebben in de gezondheidszorg gooide ik het roer om en begon een eigen interieuradviesbureau in mijn huidige woonplaats Purmerend. Ik ben getrouwd en we hebben naast twee dochters en twee zoons ook nog vier kleinkinderen.

Hoe ben je er toe gekomen een boek te schrijven en wat is het voor soort boek?

Schrijven is altijd mijn passie geweest. Ik kon nog maar net lezen en schrijven en toen had ik al een boekje geschreven. Op mijn twaalfde flanst ik op de typemachine van mijn vader een tweede boek in elkaar. Maar het 'echte' werk kwam later. Bijna tien jaar had ik een column in de plaatselijke krant, waarin ik lezers tips gaf over het inrichten van hun huis. In die tijd ontstond ook het idee om een boek te gaan schrijven gebaseerd op het leven van mijn moeder.

Maar waarom een boek over haar leven? Als klein meisje zat ik dikwijls met mijn moeder voor het raam in de achterkamer wanneer het begon te schemeren. De tijd dat aan de dag een einde was gekomen, maar er nog geen plaats was voor de avond. Mijn moeder stak de lichten nog niet aan, maar begon

Klas 2a, 1968. Achterste rij staand: Diana Heetman, Linda Beele, Chris Roggeveen, Henri Katz, Leonard Goudswaard, Lotje de Boer, Rob Hermann, Jan Pieter Jonker. Daarvoor: Edward van Sprang, Henny van Houweninge, Jos Bruins, Wim Brunold, Guy Betsman. 2e rij: Ilona Castel, Marcelle Kahn, John van Beek. 1e rij: Dick van der Graaf, Jacqueline Engelder, Connie Chrispijn, Erik van Blaricum

te vertellen. Ik luisterde en vroeg zo weinig mogelijk. Mijn moeder vertelde over het weeshuis waar ze was opgegroeid. En over de tijd daarna. Het waren steeds dezelfde verhalen, maar ik kon er geen genoeg van krijgen.

‘Wat ik allemaal heb meegemaakt’, zei ze vaak, ‘daar kan ik een boek over schrijven’.

Zij heeft het niet gedaan, maar ik wel. Het boek heet **NOOIT MEER SCHUIFKAAS** en is een aangrijpende roman over het leven van de hoofdpersoon Nora die opgroeit in een weeshuis in Den Haag en na de oorlog in Rotterdam gaat wonen. Het verhaal is ontroerend, maar nooit zonder een vleug humor. Daadwerkelijk ben ik er drie jaar mee bezig geweest. Ik heb gekozen voor een roman waarin feit en fictie vloeiend in elkaar overlopen.

De verhalen die mijn moeder over haar verleden heeft verteld en mijn eigen herinneringen, beide gekleurd of verbleekt door de tijd, zijn mijn waarheid geworden en vormen de basis van dit boek.

Ik heb veel onderzoek gedaan. Dat was een bijzondere ervaring. Om een tijdsgetrouw beeld te kunnen schetsen heb ik gebruik gemaakt van vele bronnen zoals het Gemeentearchief van Den Haag en het Stadsarchief van Rotterdam, het NIOD, en interviews met mensen die deze tijd hebben meegemaakt. Ook heb ik mij twee keer een maand afgezonderd in een appartement in een warm oord om ongestoord te kunnen schrijven.

Tot slot nog een beschrijving van het boek **NOOIT MEER SCHUIFKAAS**, geschreven door Linda Beele en uitgekomen in maart 2016. Nora wordt in 1920 geboren in Den Haag. Na de dood van haar moeder gaat ze, zes jaar oud, naar een weeshuis. Zij gaat al vroeg op zoek naar haar eigen onafhankelijkheid. Amper twee jaar nadat Nora het weeshuis heeft verlaten breekt de Tweede Wereldoorlog uit. Op wonderbaarlijke wijze overleeft zij de oorlog.

Nora's dochter beschrijft het levensverhaal van haar moeder, eerst vanuit de hoofdpersoon en later vanuit haar eigen belevingswereld. Het verleden van Nora zit dicht onder de oppervlakte en de dadendrang van haar onbezorgde dochter leidt tot strubbelingen, maar ook tot anekdotische momenten en wederzijds vertrouwen. Aan het einde van haar leven blijkt dat Nora weer van anderen afhankelijk is...

NOOIT MEER SCHUIFKAAS is te koop in elke boekhandel of via www.bravenewbooks.nl/lindabeele en kost € 22,75. Het is ook te verkrijgen als e-book voor € 9,75.

Wil je liever een gesigneerd exemplaar stuur dan een mailtje naar info@lindabeele.nl.